

Cal Telèfons

Santa Maria d'Oló

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Avinguda de Manuel López, 4. Nucli urbà d'Oló
Alçada: 508

Coordenades:

Latitud: 41.87416
Longitud: 2.03517
UTM Est (X): 419937
UTM Nord (Y): 4636254

Classificació

Número de fitxa 08258-282
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Segle XX
Any 1925
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Número inventari Sí: IPA 17152
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 0165021DG2306N0001KA
Autoria de la fitxa Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa: dj., 28/05/2020 - 02:00

Descripció

Casa amb una façana d'estil noucentista emplaçada a l'eixample d'Oló. Havia estat la residència del propietari de la fàbrica López (situada a seu darrera) i també la primera centraleta de telèfons del poble. És una casa entre mitgeres, de planta més o menys rectangular (però adaptada a la forma corba del carrer). Disposa de planta baixa més dos pisos, i la coberta és a doble vessant. L'element més remarcable és la façana davantera, d'una estètica més pròxima al noucentisme que al modernisme. Totalment simètrica, s'estructura en base a tres eixos d'obertures i té com a element central la tribuna del primer pis. Aquesta es prolonga amb dos balcons laterals amb baranes de ferro forjat. La composició juga amb el contrast entre la paret blanca i els arcs de maó i elements motllurats, d'un color salmó. Portes i finestres són rematades amb arcs escarsers cecs. La façana és coronada amb una cresta de tres arcs invertits delimitats per pilars. Són interessants les baranes dels balcons, de ferro cargolat i decorats amb florons estampats. La porta de planta baixa dóna accés a una estreta escala amb un arrambador decorat a base de rajola amb decoracions florals.

Observacions:

Observacions. Altres noms: Antiga casa del propietari de la fàbrica López o cal Telèfons

Història

Manuel López Antolí (1899-1940) era fill d'un mestre d'escola i fou viatjant de drogueria o de queviures. L'any 1924 va fundar una fàbrica a Oló (Algodonera Española, coneguda popularment com a fàbrica López). Un any després, el 1925, es construí la casa avui coneguda com cal Telèfons, destinada a habitatge de l'amo i del director. En els anys posteriors la fàbrica va tenir un gran creixement i a la dècada de 1930 ja s'havia convertit en la més gran del poble. A la mort de Manuel López, el 1940, els hereus al capdavant de la fàbrica van passar a ser el matrimoni format per Joan M. Roger i Carme Vidal López, els quals creen la raó social HEMALOSA, que era l'abreviació de "Herederos de Manuel López". Aquests van tenir una actitud més obertament paternalista i van intentar convertir Oló en una més de les colònies industrials tot impulsant i finançant alguns serveis al poble: l'asfaltat de la carretera, la construcció de pisos per treballadors, una església nova o un centre recreatiu, que es troba al costat de cal Telèfons.

Així doncs, la casa de cal Telèfons venia a ser l'equivalent a la casa de l'amo d'una colònia industrial. L'edifici tenia tres plantes. Al primer pis hi havia la residència de la família de Manuel López i, al segon pis, la residència del director. L'arribada del servei de telèfons també va ser propiciat pel mateix amo de la fàbrica, que va fer personalment gestions perquè aquest servei públic arribés a Oló. Per això la casa s'anomena popularment "Telèfons". I és que als baixos s'hi va instal·lar la centraleta de telèfons del poble, que va començar a funcionar el 1929-30. La fàbrica va abonar-se a diversos números telefònics per poder arribar als 20 abonats.

Aquesta casa tenia doble accés: des del carrer i directament des de la fàbrica. Abans de la dècada de 1950 es va construir primer una torre i després dos xalets a l'altre costat de la carretera que van substituir les residències de l'amo i de directius. En aquest moment, quan cal Telèfons va deixar de ser l'habitatge del propietari, es féu una divisió per plantes i s'eliminà l'accés des de la fàbrica. Avui l'edifici és plurifamiliar.

Bibliografia

FERRER, Llorenç i altres (1991). "Època moderna i contemporània", Oló, un poble, una història. Associació Castell d'Oló, Santa Maria d'Oló, p. 135, 216.

